

הנדון: איסור העסקת תושבי הרשות הפלסטינית בזמן סגר

לאחרונה הובא לידיעתנו כי במספר מקרים קבלנים התכוונו לחזור ולהעסיק עובדים פלסטינים כאשר אשר מציגים היתרי עבודה או היתרים שונים המתירים, לכאורה, את שהייתם בישראל וחלקם ללא היתרים בכלל.

כידוע לכם, מלחמת חרבות ברזל הובילה להטלת סגר מלא על שטחי הרשות הפלסטינית ואיסור שהיית פלסטינים בשטח מדינת ישראל, המעברים סגורים לכניסת העובדים עוד מימי חגי תשרי שקדמו למלחמה.

עקב הסגר המתמשך, פלסטינים רבים מנסים לחזור ולעבוד בישראל, בכל דרך אפשרית, אם ע"י היתרי עבודה או שהייה (איננו אישור עבודה) או ללא אישור בכלל. למען הסר ספק:

חל איסור מוחלט להעסיק מבקשי עבודה תושבי הרשות הפלסטינית, נוכחותם בישראל במרבית המקרים אסורה, ובכל המקרים עבודתם בישראל אסורה בהחלט ומנוגדת לחוק! העסקה מעין זו מהווה עבירה על חוק עובדים זרים, תשנ"א-1991, חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 ובמקרים רבים גם עבירה על חוק העונשין, תשל"ז-1977.

יובהר כי האמור לעיל הינו למעט אתרים שבהם חל על הקבלן הסדר מיוחד שאושר על ידי רשות מוסמכת של מדינת ישראל (ויובהר כי הצגת אישור העבודה של העובד אינו יחשב כאסמכתא להסדר כאמור). האחריות לבדיקת החריג האמור היא על הקבלן בכל אתר באופן פרטני.

העסקת שוהה בלתי חוקי עלולה להביא להטלת סנקציות קשות כנגד העוברים על החוק - הגשת כתב אישום, הטלת קנסות כספיים ואף מאסר בפועל.

לדוגמא, במקרה בו הועסקו ארבעה עובדים פלסטינים לתקופה קצרה, ללא היתר עבודה, וזאת בימי שיגרה, נגזר על מעסיקם **מאסר בפועל**, **מאסר על תנאי** ותשלום **קנס כספי**. דברי השופט סלים ג'ובראן בסיכום פסק הדין בבית המשפט העליון מדגישים את חומרת המעשה: *שהייתם של תושבי שטחים בלתי מורשים מהווה סיכון ביטחוני לציבור כולו ואין להקל ראש במעשיו של המבקש, אשר העסיק 4 שוהים בלתי חוקיים, במשך תקופות מתמשכות בין חודש למספר חודשים, בהעדיפו שיקולים כלכליים ותוך התעלמות מהסיכון הביטחוני שהם מהווים לציבור (רע"פ 756/10 מדין קמאל מרעי נ' מדינת ישראל).*

דברים אלו נכתבו בימי שיגרה, בימי מלחמה, קל וחומר, ניתן להסיק שהענישה אף תוחמר עם העוברים על החוק בעניין זה, על כן ההתאחדות מדגישה את חומרת המעשה ומנחה את חבריה להישמר מהעסקת פלסטינים בזמן הסגר.

בכבוד רב,
עמית גוטליב, סגן נשיא
יו"ר אגף כ"א כלכלה ומיסוי
התאחדות הקבלנים בוני הארץ